

[Statsministeren.]

ærede talere. Det ærede medlem hr. Morten Lange var inde på en omtale af tjenestemændene. Jeg går ud fra, at det ærede medlem er klar over, at det, jeg i denne forbindelse nævnede i min tale i går, var spørgsmålet om tjenestemændenes muligheder for, når forhandlinger havde fundet sted med finansministeren og der ikke var opnået enighed, så at forelægge deres synspunkter enten for folketinget eller for et folketingsudvalg. Jeg tog stilling ved at sige, at den beslutning, der var truffet af finansministeren med hensyn til tjenestemandslønningerne, stod hele regeringen bag ved.

Det ærede medlem hr. Rosing omtalte trafikken til Grønland under en konflikt-situation, og selv om der ikke under den nu overståede konflikt er skabt varige vanskeligheder for det grønlandske samfund — og det forstod jeg at det ærede medlem i og for sig var enig i — er regeringen opmærksom på, at det vil være ønskeligt at finde frem til en ordning, så besejlingen af Grønland sikres. Regeringen har derfor besluttet, at Grønlandsministeren nedsætter et særligt udvalg med de implicerede parter som medlemmer for at forsøge at tilvejebringe en ordning, så forbindelsen med Grønland sikres i en eventuel fremtidig konflikt-situation. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at vi har tilsvarende tanker med hensyn til forbindelsen over til Bornholm.

Det ærede medlem hr. Rosing spurgte i slutningen af sin tale, om EFTA-traktatens øvrige medlemslande havde godkendt, at de i Grønland gældende ordninger kan oprettholdes uændret. Jeg kan hertil svare, at dette er tilfældet. De øvrige EFTA-lande er således bl. a. indforstået med, at etableringsretten i Grønland fortsat, så længe de særlige økonomiske, herunder erhvervs-mæssige, forhold består, er knyttet til dansk statsborgerskab og fast bopæl i Grønland.

Det ærede medlem hr. Hans Schmidt nævnte igen spørgsmålet om retsopgøret og spurgte, om der var noget at gøre nu. Hertil kan jeg svare, at jeg i overensstemmelse med den indstilling, jeg har til hele dette spørgsmål, gerne vil overveje, om vi kan tage et nyt initiativ for at prøve, om vi kan få disse og andre sager ud af verden.

Det ærede medlem hr. Iver Poulsen

spurgte også i forbindelse med mine bemærkninger om forretningsgangen, om der var mulighed for, at partier, som ikke var udvalgsberettigede, kunne få lov til at deltage i udvalgs-møderne, dog således at de ikke havde stemmeret. Jeg må sige, at det tror jeg ikke, men det er jo egentlig ikke noget, jeg kan afgøre, det må henhøre under folketingets udvalg for forretningsordnen; men jeg tror som sagt ikke, at det ærede medlem skal glæde sig for tidligt.

Derimod var det ærede medlem inde på en lang række betragtninger om det, der blev kaldt lovjaskeri, eller jeg tror, det ærede medlem brugte ordet lovjageri, og det benyttede det ærede medlem til at begrunde sit partis stilling til grundlovsændringen af 1953 og mente, at vi her havde et eksempel på det uheldige i, at landstinget var afskaffet. Jeg kan betro det ærede medlem, at vi har ikke haft et lovjaskeri svarende til det, vi havde, dengang vi havde landstinget. Jeg husker fra den tid, da vi havde landstinget, det jaskeri, der var, når lovforslagene skulle fra folketingssalen til landstingssalen ved periodens slutning, og det var bl. a. det, der medførte, at landstinget blev afskaffet.

Jeg skal så vende mig imod de to store oppositionspartier til højre i salen. Jeg lagde mærke til, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen var lidt mildere i tonefaldet og i bedømmelsen af regeringen, end det ærede medlem hr. Poul Møller var. Om det nu skyldes, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen ikke hørte så meget på min grundlovs-tale, men hengav sig til økonomiske studier — vi hørte, at det ærede medlem startede med von Justus, en af de små økonomiske profeter fra begyndelsen af sidste århundrede, og sluttede med Keynes, der i nogen måde regnes til de store økonomiske profeter fra dette århundrede — ved jeg ikke.

Det ærede medlem hr. Poul Møller var derimod stærkt kritisk, og det skyldtes særlig mine udtalelser i Fælledparken. Nu har jeg ikke haft anledning til at tale i herregårdsparker, så jeg kan ikke foretage sammenligninger. Jeg har måske ladet mig påvirke noget af det, der foregik i Fælledparken, men jeg mener ikke, at det, jeg sagde i Fælledparken — jeg er så heldig, at de principielle ting af det, jeg sagde dér, foreligger i manuskript — afviger fra det,